Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36554
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

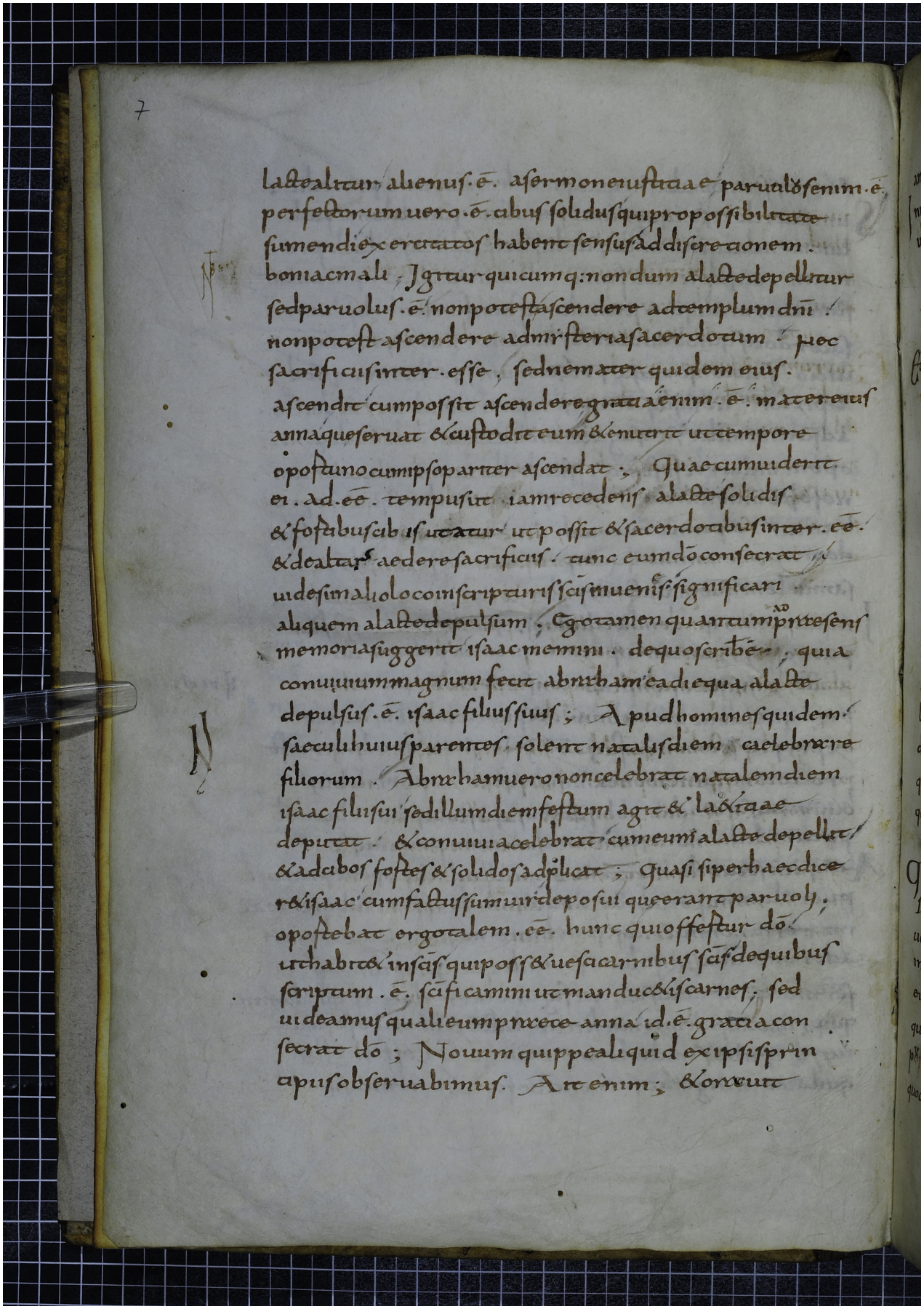

7

lacte alitur alienus. ē. a sermone iustitiae parvulos enim. ē.
perfectorum uero. ē. cibus solidus qui propos sibilitate
sumendi exercitatos habent sensus ad discretionem.
boni ac mali. Igitur quicumq: nondum a lacte depellitur
sed paruolus. ē. non potest ascendere ad templum dni.
non potest ascendere ad mysteria sacerdotum. nec
sacrificii sinter. esse, sed nemater quidem eius.
ascendit cum possit ascendere gratia enim. ē. mater eius
anna que seruat & custodit eum & enutrit ut tempore
opportuno cum ipso pariter ascendat. Quae cum uidertt
ei. ad. ēē. tempus ire iam recedens a lacte solidis
& fortibus cibis utatur ut possit & sacerdotibus inter. ēē.
& de altaris aedere sacrificii. tunc eum dō consecrat
uide sim alio loco in scripturis si inuenis significari
aliquem a lacte depulsum. Ego tamen quantum ad presens
memoria suggerit isaac memini. de quo scribē. quia
conuiuium magnum fecit abrraham eadie qua a lacte
depulsus. ē. isaac filius suus. Apud homines quidem
saeculi huius parentes solent natalis diem celebrare
filiorum. Abrraham uero non celebrat natalem diem
isaac filii sui sed illum diem festum agit & laetitiae
deputat. & conuiuia celebrat cum eum a lacte depellit
& cibos fortes & solidos adplicat. Quasi si per haec dice
ret isaac cum factus iam uir deposui que erant paruoli.
opportebat ergo ralem. ēē. hunc quio offertur dō
ut habrra & in sis qui poss & ue sacarnibus sis de quibus
scriptum. ē. sīficamini ut manducetis carnes. sed
uideamus qualiter eum praecere anna id. ē. gratia con
secrat dō. Nouum quippe aliquid ex ipsis prin
cipiis observabimus. Ait enim. & orrerit